

[Lønger]

VS havde gerne set, at der var nået en enighed i denne sag, der rakte videre end til det, det på nuværende tidspunkt ser ud til, og det er også vores indtryk, at i hvert fald hr. Kofod-Svendsen har gjort en stor indsats for at nå til den enighed, men hans bestræbelser er tilsyneladende ikke blevet behandlet efter fortjeneste af de øvrige regeringspartier, og det er en skam.

Noget tyder på, at man fra regeringens side har ønsket at få en konfrontation netop på flygtningespørgsmålet ud fra overvejelser, som jeg selvfølgelig ikke kan vide 100 pct. hvad går ud på, men som i hvert fald ser ud, som om man ønsker at kunne vaske hænderne en gang imellem, hvis vi igen kommer i den situation, at der pludselig inden for kort tid kommer flere flygtninge end sædvanlig. Det er vigtigt for den psykologiske påvirkning og den psykologiske opfattelse af, hvem der har skylden, hvis der kommer alt for mange flygtninge, at man får denne mulighed fra regeringspartiernes side. Det synes vi er meget beklageligt at visse regeringspartier decideret spekulerer i.

Hvad angår ændringsforslagene, synes vi, det er godt, at der nu er lagt op til en hurtigere sagsbehandling, ikke så meget af hensyn til administrationen og bureaukratiet i sig selv som til, at flygtningene befinder sig i en uhyre belastende situation, mens de venter på at få besked om, hvorvidt deres asylansøgning vil blive imødekommet eller ej. Vi synes, det er godt, at der bliver denne mulighed med de ændringsforslag, der er stillet, men det er naturligvis en forudsætning i forbindelse med en hurtigere sagsbehandling af asylansøgninger, at sagerne ligger fuldt forsvaret oplyst, før der træffes beslutning. Det er under alle omstændigheder en forudsætning. Det, der altså skal ske en fremskyndelse af, er behandlingen af de sager, der er fuldt oplyste.

Derimod er der det problem tilbage, som også andre ordførere har været inde på i denne debat, at regeringspartierne har forsøgt at gå til angreb på den ubetingede ret til mundtlig fremlæggelse af sin sag. Her er det ikke så meget et spørgsmål om selve flygtningelovgivningen, her er det snarere et mere generelt spørgsmål om retssikkerheden, og det er lige præcis på det punkt, at forhandlingerne om en bred enighed er strandet; det er af den grund, at de fire partier bag lovforslag

nr. L 201 ikke har kunnet være med. Vi køber ikke denne indskrænkning i retssikkerheden, for den indebærer nogle principper, som ikke bare berører flygtningene og flygtningepolitikken – det er slemt nok – men som i det hele taget markerer et retspolitisk skred, og derfor er vi med til at stå af på dette punkt.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at det spørgsmål slet ikke var inde i debatten, da vi for nogle måneder siden begyndte at overveje ændringer i udlændingelovgivningen; det er noget, som regeringspartierne har fundet frem til undervejs.

Det væsentligste er imidlertid, ændringsforslag eller ej, at vi i og med, at disse lovforslag nu endelig langt om længe er nået frem til folketinget, får den lov hjemmel til justitsministeren, som han ikke mener han har, som kan sikre, at de mennesker, der ikke opfylder betingelserne for at opnå egentlig flygtningestatus, fortsat kan få lov at blive her i landet, hvis vi må bedømme det sådan, at de løber en risiko for deres liv og velfærd ved at vende tilbage til deres hjemland. Det er trods alt det oprindelige indhold, og det er stadig væk det væsentligste indhold i hvert fald i lovforslag nr. L 201. Derfor er vi meget glade for i VS, at vi langt om længe er nået så vidt, at det ser ud til, at folketinget i løbet af ganske få dage kan vedtage endeligt disse ændringer i udlændingeloven.

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil begynde med at beklage, at det ikke er lykkedes at nå til et bredt forlig om udlændingeloven. Det mener jeg så absolut havde været det bedste og gavnlige for flygtningene, for udlændingene, men jeg har ikke opgivet troen og håbet på, at det skal lykkes under de forhandlinger, der nu vil foregå i retsudvalget mellem anden og tredje behandling. Min principielle holdning har jeg redegjort for ved første behandling, så den skal jeg ikke komme ind på her, men der er ét punkt, jeg gerne vil tage op, ikke mindst efter de ret skarpe udtalelser, hr. Bernhard Baunsgaard kom med under debatten før middag.

Jeg vil gerne begynde med at præcisere, at der ikke er tale om en vilkårlig indskrænkning i mundtlighedsprincippet. Der er tale om en meget nøje fastsættelse af, at alle tre i